

Rizkul İzatova

Çevirən: İbrahim İlyash

İçimdə yaşayan yad adam

Kədərim həm dostdur, həm cəfa,
Qədərim yanıldı çox dəfə.
Buludcan gözlərim sulansa,
Ovudar ancaq şeir və səfa.

Açılmaz göyüzü qaranlıq,
Acıqlı hisslərim "it canlı".
Ömrümsə əriyən şam kimi,
Tükənməz deyildir həm şanlı.

Günlərim acıyla iç-içə,
Xatalar güdərəm gör necə.
Günahsız birini qoruyan
Adamı saymaram bir heçə.

Qəlbimə yerləşib kök atan,
Qarışq hisslərim yalandan.
Yönəldir ağlımı, huşumu
İçimdə yaşayan yad adam.

Qərar

Mutlu günlər keçdi getdi duyğulu,
Umut verib getmədəyəm qayğılı.
Mütləq həyat mənsiz belə gözəldir,
Mutlu edən nəşəmiz var sayğılı.

Aman Allah, boyumda çox ayıb var,
Amma sevən bu duyğunu bəlirlər.
"Məni sevməz..." deyə məni tutmayın,
Bəlkə zaman bunu bir gün haqq edər.

Kor eyləsə qəlbi eşqin atəşi,
Qoymaz rahat, ürəyim hey döyünər.
Könlüm qopub, şeirə dönər gözümdə,
Ah o qızın qəlbi sınıq, dərbədər...
Ah o qızın qəlbi sınıq, dərbədər...

Yenə məni gözlərmisən...

Könül əgər qırılarsa, düzəlməz,
Görməz olar... Bütün yollar qarışar.
Gül üzündən vaz keçməyi bacarmaz,
Başqasıyla ağıl necə barışar?

Qaş çatılı, ürək üzgün, həvəs yox,
Bu hal ilə deyən necə yaşaram?
Çox adamın eşqinə mən susqunam,
Qayğıların ağışında çaşaram.

Əsil adam, dinlə mənim sözüümü,
Xoşbəxtliyin üçün əngəl olamam.
Yaraşıqlım, bu eşqin yox çözüümü,
Özgenim, gəlib səndə qalamam.
Yenə məni gözlərmisən hələ sən...